

Ministr obrany Mgr. Lubomír Metnar se od minulého týdne opět pokouší oživit již dříve předložený a Poslaneckou sněmovnou zamítnutý návrh zákona o Vojenském zpravodajství. Tato návrh zákona mění zákon č. 289/20005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

V podstatě se jedná o rozšíření pravomocí Vojenského zpravodajství ve vztahu ke kybernetické bezpečnosti, ale návrh zákona vyvolává spíše otázky, než aby nabízel řešení a odpovědi, a to i v oblasti ochrany osobních údajů (GDPR) a jejich specifického zpracování (ePrivacy).

Návrh novely zákona o Vojenském zpravodajství a některých dalších zákonů dává Vojenskému zpravodajství nové pravomoci související se zajišťováním kybernetické obrany. Otázkami zůstává, co konkrétně bude Vojenské zpravodajství v kyberprostoru dělat, s jakými informacemi bude pracovat, co vše bude považováno za kyberútok, jak na tyto útoky bude reagovat, jak bude v praxi fungovat ochrana osobních údajů nebo dokonce Listinou základních práv a svobod garantovaná ochrana listovního tajemství, kterou lze vztáhnout i na internetovou komunikaci.

Návrh zákona pracuje s formulací „provozní a lokalizační údaje konkrétních osob“ a tak lze jen obtížně hodnotit, nakolik konkrétní aktivity Vojenského zpravodajství budou zasahovat do práva na ochranu soukromí. Je zde také problém, že IP adresa konkrétního zařízení nám může identifikovat konkrétního člověka i mnoho dalších nejasností.

Návrh zákona tedy představuje obrovský prostor pro zneužití, u něhož je jen obtížně představitelné, že by ze strany Vojenského zpravodajství (držitele anticeny pro Úředního slídila), nebyl využit k obcházení soudních povolení pro nasazování zpravodajské techniky či zjišťování informací o elektronických komunikacích.

Návrh zákona i průběh jeho schvalování budeme pečlivě sledovat.